

פרשת ראה התשפ"ב

1. דברים (פרשת ראה) פרק יא פסוק כט - לב

(כט) וה'ה פי יביא'ה ה' אלהי'ה אל'הארץ אשר'אתה בא'שמה לר'שמה ונתת'ה את'הברכה על'הה גר'זים ואת'הקללה על'הה עיבל: (ל) הלא'המה בעבר הירדן אחר'ה דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוגי מרה: (לא) פי אטם עברים את'הירדן לבא לר'שת את'הארץ אשר'ה' אלהיכם נתן לכם וירש'תם אתה וישבתם בה: (לב) ושמרתם לעשות את פ'להחקים ואת'המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

2. דברים (פרשת ראה) פרק יב

(א) אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי אבותי'ה לך לר'שמה כל'הימים אשר'אתם טיים על'האדמה: (ב) אבד תאבדון את'כל'המקלות אשר עבדו'שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את' אלהיהם על'ההרים הרמים ועל'ההגבעות ותחת פל'עץ רענן: (ג) ונתתם את'מזבח'תם ושב'רתם את'מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את'ש'מם מן'המקום ההוא: (ד) לא'תעשון פן לה' אלהיכם: (ה) פי אם'אל'המקום אשר'יבחר ה' אלהיכם מכל'שבטיכם לשום את'שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: (ו) והבאתם שמה על'מיתכם וזבחיכם ואת מעש'רתיכם ואת תרומת ידכם ונד'ריתכם ונד'בתיכם ובכ'רת בקרכם וצאנכם: (ז) ואכלתם'שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם בכל'משלח ידכם אתם ובתיכם אשר בר'כ'ה ה' אלהי'ה: (ח) לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש פל'הישר בעיניו: (ט) פי לא'באתם עד'עתה אל'המנוחה ואל'הנוחה אשר'ה' אלהי'ה נתן לך: (י) ועברתם את'הירדן וישבתם בארץ אשר'ה' אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מפל'איביכם מסקיב וישבתם בטח: (יא) והנה המקום אשר'יבחר ה' אלהיכם בו לשכון שמו שם שמה תביאו את פל'אשר אנכי מצוה אתכם עול'מיתכם וזבחיכם מעש'רתיכם ותרמת ידכם וכל'מב'ת'ה נד'ריתכם אשר תדרו לה': (יב) ושמחתם לפני ה' אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם פי אין לו חלק ונתלה אתכם: (יג) השמר לך פ'ר'מעלה על'תי'ה בכל'מקום אשר תראה: (יד) פי אם'במקום אשר'יבחר ה' באחד שבטי'ה שם מעלה על'תי'ה ושם מעשה פל'אשר אנכי מצוה: (טו) רק בכל'אונת נפש'ה תזבח ואת'לת בש'ר כב'ר'ת ה' אלהי'ה אשר גמ'ר'ה לך בכל'שערי'ה הטמא והטהור יאכלנו כצ'בי וכאיל: (טז) רק הדם לא תאכלו על'הארץ תשפ'כו כמים: (יז) לא'תוכל לאכל בשערי'ה מעשר דגנה ומיר'ש'ה ויצ'ה'ה ובכ'רת בקר'ה וצאנ'ה וכל'נד'ר'ה אשר תדר ונד'בתי'ה ותרומת יד'ה: (יח) פי אם'לפני ה' אלהי'ה תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהי'ה בו אתה ובנה ובת'ה ועבד'ה ואמת'ה והלוי אשר בשערי'ה ושמחת לפני ה' אלהי'ה בכל'משלח יד'ה: (יט) השמר לך פ'ר'מעזב את'הלגי פל'ימי'ה על'אדמת'ה: ס (כ) פי'ירחיב ה' אלהי'ה את'גב'ל'ה כאשר דבר'ה לך ואמרת אכלה בש'ר פי'תאנה נפש'ה לאכל בש'ר בכל'אונת נפש'ה תאכל בש'ר: (כא) פי'יר'תק ממ'ה המקום אשר יבחר ה' אלהי'ה לשום שמו שם וזבחת מבקר'ה ומצאנ'ה אשר נתן ה' לך כאשר צוית'ה ואת'לת בשערי'ה בכל'אונת נפש'ה: (כב) אף כאשר יאכל את'הצ'ביל ואת'האיל פן תאכלנו הטמא והטהור יתדו יאכלנו: (כג) רק ח'זק לבל'תל אכל הדם פי הדם הוא הג'פש ולא'תאכל הג'פש עם'הב'ש'ר: (כד) לא תאכלנו על'הארץ תשפ'כו כמים: (כה) לא תאכלנו למען ייטב לך ולב'ני'ה אחרי'ה פי'מעשה הישר בעיני ה': (כו) רק קד'שי'ה אשר'יהנו לך ונד'ר'ה תשא ובאת אל'המקום אשר'יבחר ה': (כז) ועשית על'תי'ה הב'ש'ר והדם על'מזבח ה' אלהי'ה וז'מזבחי'ה ישפ'ה על'מזבח ה' אלהי'ה והב'ש'ר תאכל: (כח) שמר ושמעת את פל'הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולב'ני'ה אחרי'ה עד'עולם פי מעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהי'ה: (כט) פי'יכרית ה'

אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָּאֲשֶׁמָּה לְרַשֵּׁת אוֹתָם מִפְּנֵי וַיְרַשֵּׁת אֹתָם וַיִּשְׁבֹּת בְּאַרְצָם: (ל) הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן־תִּנְקַשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׂמֵדָה מִפְּנֵי וּפְרִי־תִדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אֲנִי: (לא) לֹא־תַעֲשֶׂה כֹּן לְה' אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבֹת ה' אֲשֶׁר שָׂנֵא עֲשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם:

3. דברים (פרשת ראה) פרק יג פסוק ב - יט

(ב) כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֵלֶם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת: (ג) וְבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר גִּלְכָה אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתֶם וְנִעַבְדְּכֶם: (ד) לֹא תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנְּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־חֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מִנְּסֹה ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲתֹכֶם לְדַעַת הַיִּשְׁכֶּם אֲהַבִּים אֶת־ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: (ה) אַחֲרַי ה' אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאִתּוֹ תִּירָאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאִתּוֹ תַעֲבֹדוּ וְכוּ תִדְבְּרוּ: (ו) וְהַנְּבִיא הַהוּא אוֹ חֵלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דִבְרֵ־סֵרָה עָלֶיךָ אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפְּדֶה מִבֵּית עַבְדִּים לְהַדְרִיחַ מִן־הַדָּרָה אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בָּהּ וּבְעֶרְתָּ הַרְעַ מִקִּרְבְּךָ: (ז) כִּי יִסִּיתֶךָ אַחֲרַי כֹּה־אֲמַר אוֹ־בְנֵי אוֹ־בְתָרָה אוֹ אִשֶׁת חֵיקָה אוֹ רַעַף אֲשֶׁר כִּנְפֹשֶׁה בְּסִמְתְּךָ לֵאמֹר גִּלְכָה וְנִעַבְדֶּה אֱלֹהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא יָדַעַת אַתָּה וְאַבְתִּיךָ: (ח) מֵאֱלֹהֵי הַעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם הַקְרִיבִים אֵלֶיךָ אוֹ הַרְחִיקִים מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ: (ט) לֹא־תֹאבְדָה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־תִחוּס עֵינֶיךָ עָלָיו וְלֹא־תִחַמַּל וְלֹא־תִכְסֶה עָלָיו: (י) כִּי הָרַג תִּהְרַגְנִי יָדְךָ תִּהְיֶה־כּוֹ בְּרֹאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְגַד כָּל־הַעַם בְּאַחֲרָנָה: (יא) וְסָקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים וּמָת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדְרִיחַ מֵעַל־ה' אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֶכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: (יב) וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ וְלֹא־יִוָּסְפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַרְעַ הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: (יג) כִּי־תִשְׁמַע בְּאַתַּת עֲרִיף אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְשֹׁבֵת שָׁם לֵאמֹר: (יד) יֵצְאוּ אַנְשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל מִקִּרְבְּךָ וַיִּדְרִיחוּ אֶת־יִשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר גִּלְכָה וְנִעַבְדֶּה אֱלֹהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתֶם: (טו) וְדַרְשֵׁת וְחִקְרַת וְשִׂאלַת הַיֵּטֵב וְהַגָּה אִמֵּת נְכוֹן הַדָּבָר וְעֲשֵׂתָה הַתּוֹעֲבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ: (טז) הַכָּה תִכָּה אֶת־יִשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־חֲרָב הַחֲרָם אַתָּה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ לְפִי־חֲרָב: (יז) וְאֶת־כָּל־שְׂלֵלָהּ תִקְבֹץ אֶל־תּוֹךְ רַחֲבָה וְיִשְׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׂלֵלָהּ כָּל־יְלִיל לַה' אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד: (יח) וְלֹא־יִדְבַק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֲרָם לְמַעַן יִשׁוּב ה' מִתּוֹרוֹן אָפּוֹ וְנִתְוַלְוֶה רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ: (יט) כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל־ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֶיךָ: ס

4. בראשית (פרשת וירא) פרק כב פסוק א - יח

(א) וַיְהִי אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּבְי: (ב) וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֵיךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהֲבָתָ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ: (ג) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חַמְלֹו וַיִּלְחַח אֶת־שִׁנָּיו וַנְּעָרִיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֶצֶי עֹלָה וַיִּקַּם וַיִּלְךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: (ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵגְלוֹ וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מְרֻחָק: ... (ט) וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְנֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹף אֶת־הָעֶצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּשָּׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֶצִים: (י) וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדּוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֲכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת־בְּנֹו: (יא) וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֶף ה' מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּבְי: (יב) וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנְּעַר וְאַל־תַּעֲשֶׂה לוֹ מְאוּמָה כִּי עֵתָה יָדַעְתִּי כִּי־יִרְא אֱלֹהִים אִתָּה וְלֹא תִשְׁכַּת אֶת־בְּנֵיךָ אֶת־יִחִידְךָ מִמֶּנִּי: (יג) וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהַגָּה־אֵיל אֲחֵר וַנִּתְּנוּ בְּסִבְבָּהּ בְּקִרְבָּיו וַיִּלְךָ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֹו: (יד) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שְׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא ה' וַיֹּרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּתַר ה' יִרְאָה: (טו) וַיִּקְרָא מִלֶּאֶף ה' אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: (טז) וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־ה' כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תִשְׁכַּת אֶת־בְּנֵיךָ אֶת־יִחִידְךָ: (יז) כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זַרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּגַשׁ וַרְעֹף אֶת שַׁעַר אֲיָבִיו: (יח) וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲלֵיךָ אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי:

דברים י"ב:א-ל"א

(א) אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ליהוה אלהי אבותינו לך **לדור ששנה** כל הימים אשר אתם חיים על הארץ. (ב) אבד מאדו את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם **ירשים** אתם את אלהיהם על הקרים הקרים ועל הגבעות ואת כל **עצי רענן**. (ג) ונמצאתם את מזבחיהם ושפרתם את מצבתם ואשריהם ושרפון **באש** ופסילי אלהיהם תגדעו ואבדתם את שמם מן המקום ההוא. (ד) לא תעשו פן ליהוה אלהיכם. (ה) כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מפל שבטיכם **לשום** את שמו שם לשכנו תרשו ובאתם שמה. (ו) והבאתם **שמה עלמיתכם** ובחיתכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדבתים וכללות בקרבם וצאנכם. (ז) ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר **ברכך** יהוה אלהיך. (ח) לא תעשו ככל אשר אנהגו עשים **פה** היום איש כל השר בעיניו. (ט) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך. (י) וצברתם את הרדו וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והגיתם לכם מפל **אביכם** מסביב וישבתם פטוח. (יא) והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשפן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם **עולמיתכם** ובחיתכם מעשרתיכם ותרמתם ידכם וכל מבחר נדבתים אשר תרדו ליהוה. (יב) ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם. (יג) השמר לך פן **תעלה עלמיתך** בכל מקום אשר תראה. (יד) כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך **שם תעלה עלמיתך ושם** תעשה כל אשר אנכי מצוה. (טו) רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר בכרפת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך השמא והטהור ואכלנו פצאי וכאיל. (טז) רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו פמיו. (יז) לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ומירשדו ויצנודו ויכלת בקרדו וצאנך וכל נדבך אשר תרד ונדבתים ותרומת דבך. (יח) כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו **במקום אשר יבחר** יהוה אלהיך בו אמה ובקר ובמזע ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך. (יט) השמר לך פן תעזוב את הלוי כל ימיו על אדמתך. (כ) פי רחוב יהוה בשעריך בכל אות נפשך. (כא) אך פאשר יאכל את האבד בשר כי מאנה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר. (כב) כי ירמק מפד המקום אשר יבחר יהוה אלהיך **לשום** שמו שם ונבחת במקדש ומצאנך אשר נתן יהוה לך פאשר צייתך ואכלת השמא והטהור **תנדו** יאכלנו. (כג) רק חזק לבלי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר. (כד) לא תאכלנו על הארץ **תשפכו פמיו**. (כה) לא תאכלנו למען ייטב לך ויבנה אתרדו כי תעשה השר בעיני יהוה. (כו) רק קדושה אשר יהיו לך נדבך תשא **ובאת אל המקום אשר יבחר** יהוה. (כז) ועשית **עלמיתך** הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל. (כח) שמר ושמת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ויבנה אתרדו עד עולם כי תעשה הטוב ושמר בא שמה בעיני יהוה אלהיך. (כט) כי יבחר יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא וישמך **ירשת** אותם מפניך **ירשתם** אתם וישבתם בארצם. (ל) השמר לך פן תפגש אתריותם אתרי השמדם מפניך ופן תרדש לאלהיהם לאמר איכה נפגשתי הגוים האלה את אלהיהם ואעשה פן גם אני. (לא) לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל חוצבת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם פי גם **את בנייהם ואת** גמתיים ישרפו **באש** לאלהיהם.

בראשית כ"ב:א-י"ח

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני. (ב) ויאמר קח נא את בנו את **אשר יבחר** את יחידך אשר אהבת את יצחק וזה לך אל ארץ המרד והעלהו **שם לעלה** על אחד הקרים אשר אמר אליך. (ג) וישכם אברהם בבקר ובחבל את חמרו וישח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבצע **עצו עלה** ויגם וזה אל המקום אשר אמר לו האלהים. (ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וראה את המקום מרחק. (ה) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם **פה** עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתמנה ונשובה אליכם. (ו) וישח אברהם את **עצו העלה וישם** על יצחק בנו וישח את **האש** ואת הפאקלת וילכו שניהם **יחדו**. (ז) ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני השא **לעלה** בני וילכו שניהם **יחדו**. (ח) ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים וישח את המקום את המזבח ויצרף את **העצים** ויצדק את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל **לעצים**. (ט) וישלח אברהם את ידו וישח את הפאקלת לשחט את בנו. (יא) ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל השלח נדך אל הנער ואל תעש לו מאמה כי עתה ידעתי כי ראה אלהים אמה ולא חשבת את בנו את **יחידך ממני**. (יב) וישא אברהם את עינו וראה והנה אל אחר נאחו פסדו בקרניו וזה אברהם וישח את האיל **ועלהו לעלה** תחת בנו. (יג) ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה. (יד) ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים. (טו) ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנו את **יחידך**. (טז) כי **ברך אברהם** והרבה ארבה את רצדך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים **ורש** ורצדך את שער **אבינו**. (יז) והתברך כן ירצדך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי.

דברים י"ג:א-י"ט

(א) את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסר עליו ולא תגדע ממנו. (ב) פי קיום בקרבך נביא או חולם חלום ונמן אליך או אתו או מפת. (ג) וכן האות והמופת אשר דבר אליך לאמר **זלכה** אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדום. (ד) לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם **אחריכם** את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם. (ה) אחרי יהוה אלהיכם **תלכו** ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו **ובכלו תשמעו** ואתו תעבדו ובו תדבקו. (ו) הנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדה מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך **ללכת** בה יצאת הרע מקרבך. (ז) כי יסיתך אחיך בן אמה או בנה או בנה או אשת חוקך או רצדך אשר נפגשך בסתר לאמר **זלכה** ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם אמה ונאבדתי. (ח) מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליהם או **הרחוקים** ממנו מקצה הארץ ועד קצה הארץ. (ט) לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסר עליו. (י) כי הרג בהרננו נדך תהיה בו בראשונה להמיתו וידך כל העם באחרונה. (יא) וסגלתו באבנים ומת פי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציא אותך מארץ מצרים מבית עבדים. (יב) וכל ישאראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך. (יג) כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר. (יד) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישיבי עירם לאמר **זלכה** ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם. (טו) ודרשתי וסגרת ושאלתי היטב והנה אמת נכון הדבר נעשמה התועבה הזאת בקרבך. (טז) הפה תפך את ישיבי העיר ההוא לפי תרב התרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי תרב ואת כל שללך מקבץ אל חוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללך כליל ליהוה אלהיך והקמת תל עולם ואת המנה עזר. (יז) ולא ידבק בךד מאומה מן היטב למען ישוב יהוה מטרון אפיו ונתן לך רחמים ורחמך **והרבה פאשר נשבע** לאבותיך. (יח) כי **תשמע בקול** יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות השר בעיני יהוה אלהיך.

בראשית כ"ב:א-י"ח

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני. (ב) ויאמר קח נא את בנו את **אשר יבחר** את יחידך אשר אהבת את יצחק וזה לך אל ארץ המרד והעלהו **שם לעלה** על אחד הקרים אשר אמר אליך. (ג) וישכם אברהם בבקר ובחבל את חמרו וישח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבצע **עצו עלה** ויגם וזה אל המקום אשר אמר לו האלהים. (ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וראה את המקום מרחק. (ה) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם **פה** עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתמנה ונשובה אליכם. (ו) וישח אברהם את **עצו העלה** וישם על יצחק בנו וישח את **האש** ואת הפאקלת וילכו שניהם **יחדו**. (ז) ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני השא **לעלה** בני וילכו שניהם **יחדו**. (ח) ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים וישח את המקום את המזבח ויצרף את **העצים** ויצדק את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל **לעצים**. (ט) וישלח אברהם את ידו וישח את הפאקלת לשחט את בנו. (יא) ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל השלח נדך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ראה אלהים אמה ולא חשבת את בנו את **יחידך ממני**. (יב) וישא אברהם את עינו וראה והנה אל אחר נאחו פסדו בקרניו וזה אברהם וישח את האיל **ועלהו לעלה** תחת בנו. (יג) ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה. (יד) ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים. (טו) ויאמר בי **נשבעתי** נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנו את **יחידך**. (טז) כי **ברך אברהם** והרבה ארבה את רצדך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים **ורש** ורצדך את שער **אבינו**. (יז) והתברך כן ירצדך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי.

בראשית י"ט:א'-ל"ח

(א) ונבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם ויבא לוט וגם לקראתם וישתחו אפים ארצה. (ב) ויאמר הנה נא אדני סודו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשפכתם והלכתם לדרךכם ויאמרו לא כי כרחוב נליו. (ג) ויפצו בם מאד ויסרו אליו ונבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו. (ד) טרם ילשכו ואנשי העיר אנושי סדם נסבדו על הבית מצער ועד זמן כל העם מקצה. (ה) ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אצדך הילילה הוציאם אלינו ונדנה אתם. (ו) ויצא אלקם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו. (ז) ויאמר אל נא אתי תרעו. (ח) הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתנו אליכם ויעשו להם פטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל מעשו דבר כי על פן באו בצל קרתי. (ט) ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עמה נרע לה מהם ויפצרו כאיש בלוט מאד ויאגשו לשבר הדלת. (י) וישלחו האנשים את נדם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו. (יא) ואלו האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטון ועד גדול וילאו למצא הפתח. (יב) ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה סמו ובניה ובנותי וכל אשר לך בעיר הוצא אלנו וימנו וישלחני הנה לשחתה. (יג) ויצא לוט וינדבר אל חמניו ויקח בכתיו ויאמר קימו צאו מן המקום הנה כי משחית הנה את העיר והי' משחית עמיני חמניו. (יד) וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום חז את אשתך ואת שתי בנותי הנמצאות פן תספה בעון העיר. (טו) ויתמקמה ויחזיקו האנשים בידו ויבידו אשתו ויבידו שתי בנותי וישלחו את לוט עליו ויאסרו וינזהו מחזיו לעיר. (טז) והי' כהוציאם אתם החוצה ויאמר הקלט על נפשך אל מביט אחריו ואל מעמד בקל הכפר הקרה הקלט פן תספה. (יז) ויאמר לוט אלקם אל נא אדני. (יח) הנה נא מצא עבדך חן בעיניו ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט הקרה פן מדבקני הרעה ומתי. (יט) הנה נא העיר הזאת קרובה לנוס משמה והוא מצער אמלקה נא משמה הלא מצער הוא ומתי נפשי. (כ) ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדרך נאלץ ללכתי פה העיר אשר דברת. (כא) מהר המלט משמה כי לא אוכל להעלות ברכך עד באה שמה על פן קרא שם העיר צוער. (כב) וישמע יצא על הארץ ולוט בא צערה. (כג) ויהוה המטיר על סדם ועל עמדה גפרית ואש מאת יהוה ומן השמים. (כד) ויחפר את הערים האל ואת כל הכפר ואת כל ישרי הערים וזמח האדמה. (כה) ותבט אשתו מאחריה ומתי נציב מלח. (כו) וישכב בשכר בפני אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה. (כז) וישקפו על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכפר ויראו והנה עלה קיטר הארץ כקוטר הכבול. (כח) והי' בישות אלהים את עיר הכפר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מחוץ השקפה בפתח את הערים אשר ישב בהן לוט. (כט) ויעל לוט מצוער וישב בקר ושמתי בנתינו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במקרה הוא ושמתי בנתינו. (ל) ותאמר הכהנייה אל הצעירה אבינו זמן ויאל שני הארץ לכו אל עירי עיריך בל הארץ. (לא) לכה נשקה את אבינו ויון ונשקה עמו ונתיח מאבינו ונע. (לב) ומשקינו את אבינו ויון בלילה הוא ומבא הכהנייה ומשכפ את אבינו ולא בשכבה ובקומה. (לג) והי' מקשרת ותאמר הכהנייה אל הצעירה הן שכבתי ואמש את אבי נשקנו ויון גם בלילה ובאי שכבתי עמו ונתיח מאבינו ונע. (לד) והשקינו גם בלילה ההוא את אבינו ויון ותקם הצעירה ומשכפ עמו ולא ידע בשכבה ובקומה. (לה) ותהרין שתי בנות לוט מאביהן. (לו) ומלד הכהנייה פן ותקרא שמו מואב היא אבי מואב עד היום. (לז) והצעירה גם היא ילדה פן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום.

בראשית י"ט:א'-ל"ח

(א) ונבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם ויבא לוט וגם לקראתם וישתחו אפים ארצה. (ב) ויאמר הנה נא אדני סודו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשפכתם והלכתם לדרךכם ויאמרו לא כי כרחוב נליו. (ג) ויפצו בם מאד ויסרו אליו ונבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו. (ד) טרם ילשכו ואנשי העיר אנושי סדם נסבדו על הבית מצער ועד זמן כל העם מקצה. (ה) ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אצדך הילילה הוציאם אלינו ונדנה אתם. (ו) ויצא אלקם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו. (ז) ויאמר אל נא אתי תרעו. (ח) הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתנו אליכם ויעשו להם פטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל מעשו דבר כי על פן באו בצל קרתי. (ט) ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עמה נרע לה מהם ויפצרו כאיש בלוט מאד ויאגשו לשבר הדלת. (י) וישלחו האנשים את נדם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו. (יא) ואלו האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטון ועד גדול וילאו למצא הפתח. (יב) ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה סמו ובניה ובנותי וכל אשר לך בעיר הוצא אלנו וימנו וישלחני הנה לשחתה. (יג) ויצא לוט וינדבר אל חמניו ויקח בכתיו ויאמר קימו צאו מן המקום הנה כי משחית הנה את העיר והי' משחית עמיני חמניו. (יד) וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום חז את אשתך ואת שתי בנותי הנמצאות פן תספה בעון העיר. (טו) ויתמקמה ויחזיקו האנשים בידו ויבידו אשתו ויבידו שתי בנותי וישלחו את לוט עליו ויאסרו וינזהו מחזיו לעיר. (טז) והי' כהוציאם אתם החוצה ויאמר הקלט על נפשך אל מביט אחריו ואל מעמד בקל הכפר הקרה הקלט פן תספה. (יז) ויאמר לוט אלקם אל נא אדני. (יח) הנה נא מצא עבדך חן בעיניו ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט הקרה פן מדבקני הרעה ומתי. (יט) הנה נא העיר הזאת קרובה לנוס משמה והוא מצער אמלקה נא משמה הלא מצער הוא ומתי נפשי. (כ) ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדרך נאלץ ללכתי פה העיר אשר דברת. (כא) מהר המלט משמה כי לא אוכל להעלות ברכך עד באה שמה על פן קרא שם העיר צוער. (כב) השמש יאש על הארץ ולוט בא צערה. (כג) ויהוה המטיר על סדם ועל עמדה גפרית ואש מאת יהוה ומן השמים. (כד) ויחפר את הערים האל ואת כל הכפר ואת כל ישרי הערים וזמח האדמה. (כה) ותבט אשתו מאחריה ומתי נציב מלח. (כו) וישכב בשכר בפני אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה. (כז) וישקפו על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכפר ויראו והנה עלה קיטר הארץ כקוטר הכבול. (כח) והי' בישות אלהים את עיר הכפר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מחוץ השקפה בפתח את הערים אשר ישב בהן לוט. (כט) ויעל לוט מצוער וישב בקר ושמתי בנתינו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במקרה הוא ושמתי בנתינו. (ל) ותאמר הכהנייה אל הצעירה אבינו זמן ויאל שני הארץ לכו אל עירי עיריך בל הארץ. (לא) לכה נשקה את אבינו ויון ונשקה עמו ונתיח מאבינו ונע. (לב) ומשקינו את אבינו ויון בלילה הוא ומבא הכהנייה ומשכפ את אבינו ולא בשכבה ובקומה. (לג) והי' מקשרת ותאמר הכהנייה אל הצעירה הן שכבתי ואמש את אבי נשקנו ויון גם בלילה ובאי שכבתי עמו ונתיח מאבינו ונע. (לד) והשקינו גם בלילה ההוא את אבינו ויון ותקם הצעירה ומשכפ עמו ולא ידע בשכבה ובקומה. (לה) ותהרין שתי בנות לוט מאביהן. (לו) ומלד הכהנייה פן ותקרא שמו מואב היא אבי מואב עד היום. (לז) והצעירה גם היא ילדה פן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום.

דברים י"ב:א'-ל"ח

(א) אלה החקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר אתה אלתי אביתם לך לרשמה כל ימיך אשר אדם זיית על הצדקה. (ב) אבד תאבדו את כל המצוות אשר עבדו שם הגוים אשר אדם ירשים אתם את אלהיהם על הגוים הרמים ועל הגבעות וחתת כל עץ רענן. (ג) ונמצאתם את מזבחם אשר ישרתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעו ואתם את שמם מן המקום ההוא. (ד) לא תעשון פן ילונה אלהיהם. (ה) כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מפל שבטכם לשים את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה. (ו) והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומות נדכם ונדריכם ונדבחיכם וזבחות בקרכם וצאנכם. (ז) ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלח נדכם אתם וזבחיכם אשר ברכך יהוה אלהיך. (ח) לא תעשון ככל אשר אנהגו עליכם. (ט) היום איש כל הישר בעיניו. (י) כי בלא אתם עד עמה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך. (יא) וזבחתם את הפרדו וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לך אתכם ונתתם לכם מפל אביכם מסביב וישבתם כשח. (יב) ונהי המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכון שמו שם שמה תבואו את כל אשר אנכי מצוה אתכם ולתיכונם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרמת נדכם וכל מבחר בקרכם אשר תרדו ליהוה. (יג) ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם וזבחיכם וזבחיכם ועבדיכם וזממתיכם ומלוי אשר בשעריכם פי אין לו חלק ונחלה אתכם. (יד) השמר לך פן מעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה. (טו) כי אם המקום אשר יבחר יהוה באחד שבטו שם מעלה עלמיה ושם מעשה כל אשר אנכי מצוה. (טז) רק בכל אות נפשך מוצח ואכלת בשר בכרפת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שערדי השמא וישחורו אצלנו כפזי וכאלי. (יז) רק דם לא תאכלו על הארץ תשפכו בפניו. (יח) לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגים ודמי חיה וצפרדע בכרד וצאנך וכל נדבה אשר תרד ונדבחה ותרומת נדך. (יט) כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו. (כ) אשר יבחר יהוה אלהיך בו אמר ובגד ויבשר ועבדך השמא וישחורו יתדו יאכלנו. (כא) רק זנוק לבטאי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר. (כב) לא תאכלנו על הארץ תשפכו פנים. (כג) לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריו פי תמשת הישר בעיני יהוה. (כד) רק קדשיו אשר יהיו לך ונדבדו משא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה. (כה) ועשית עליהם הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם וקדשי ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל. (כו) שמר ולשמע את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך אחריו עד עולם על מעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך. (כז) כי זכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אמה בראשית לרשת אותם מפניך ורשפת אתם וישכתם בארצם. (כח) השמר לך פן תשכח את הברית אשר השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה פן גם אני. (כט) לא תעשה כן ליהוה אלהיך פי כל חוצבת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש אלהיהם.

דברים י"ב:א'-ל"ח

(א) את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תחף עליו ולא תגרו מעצמו. (ב) כי קיום בקרכם נביא או חלם חלום ונמן אליך אתו או מופת. (ג) ובה האות והמופת אשר דבר אלקיך לאמר נלקה אתי אלהים אתם אשר לא ידעם ועבדכם. (ד) לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם. (ה) השלש אתם את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם. (ו) אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תראו ואת מצותיו תשמרו ויקלו תשמעו ואתו תעבדו וכו' מדבקו. (ז) הנבואה ההוא או חלם החלום ההוא יומת פי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והסוף מבית עבדים להדיחם מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערית הרע מקרבך. (ח) כי יסידה אחיך בן אמה או בנה או בתך או אשת חובך או רעה אשר נכפשה בסתר לאמר נלקה ועבדתם אלהים אחרים אשר לא ידעם ואתו ובתיה. (ט) מלתי העמים אשר סביבתיכם אליו או הרחקים ממש ישראו למען ועד מקום הארץ. (י) לא תאכה לו ולא תאכילו אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמלו ולא תסעו עליו. (יא) כי הריגתו נדב ודמיה בו כראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה. (יב) וקיימתו ואתם ואת בניכם וכל להדיחם מעל יהוה אלהיך המוציא אתם מן הארץ אשר יבחר יהוה אלהיכם ואת כל אשר יצוה יהוה אלהיך לעשות ואל תעשו בהם הרע מה שצוה יהוה אלהיך לעשות באחת נפשו אשר יהוה אלקיך נתן לך לשבת שם לאמר. (יג) וצאו ישראו לבעול ולזנות וידעו את ישרי עירם לאמר וזה ועבדתם אלהים אחרים אשר לא ידעם. (יד) ויגרשתי ויגרשתי הישב והיבה ואת כל בני חסד העשמה החוצבת היאת בקרכם. (טו) הבה תהו את ישרי ההוא ההוא לפי דברי הנבואה החוצבת והישרת אתה ואת בהממה לפי חרב. (טז) ואת כל ישרי העלה תקבץ אל תוף והיכר באש את העיר ואת כל שללך כליה ליהוה אלהיך ויהיו מל עולם לא תבנה עוד. (יז) ולא ידעו בנהד מאימה מן הסתר למען ישוב יהוה מחרון אפן ונמו לך רחמים ורחמי והרבה כאשר נשבע לאבותי. (יח) פי תשמע מקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך.